

רואה אני בך צניעות מבורכה.

אם את תלך ללמד הן אז תגדל מאד.

עזוב מרעה הצאן בחשק וברצון.

עקיבא, עקיבא – לך ללמד תורה!

עקיבא, עקיבא, עקיבא, לך ללמד תורה!

למען התורה על עשר אותך,

אעזב ארמון פאר, לגור באהל דל.

אגור באהל דל ולא אומר חבל,

העיקר, עקיבא, שבתורה תגדל...

עקיבא, עקיבא, עקיבא, לך ללמד תורה!

כדבריך אעשה. לא ארעה עוד גדי ושה.

באהבה ובחשק רב אתחיל ללמד עכשיו.

אעזב צאן ומקנה, ללמד תורה אפנה.

אבנים שחקו מים – אלמד ואשתנה!

עקיבא, עקיבא, עקיבא, הולך ללמד תורה!

שמע בקול אשתו יצא הוא מביתו

תריסר שנים למד ועוד תריסר שקד

בעוני ומחסור, בחרף ובקור,

עד שרבי עקיבא היה לגדול הדור!

רַבִּי עֲקִיבָא, רַבִּי עֲקִיבָא, רַבִּי עֲקִיבָא הָיָה לְגָדוֹל הַדּוֹר!